

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก
และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง พ.ศ.

ภูมิพลอดุลยเดชป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๕...
เป็นปีที่ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทารก” หมายความว่า เด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุครบสิบสองเดือน

“เด็กเล็ก” หมายความว่า เด็กที่มีอายุเกินกว่าสิบสองเดือนจนถึงอายุครบสามปี

“อาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก” หมายความว่า นมดัดแปลงสำหรับทารก นมดัดแปลงสูตรต่อเนื่องสำหรับทารกและเด็กเล็ก นมสูตรต่อเนื่องสำหรับเด็กเล็ก อาหารเสริมสำหรับทารก ที่ได้ทำการส่งเสริมการตลาดให้เข้าใจว่าใช้สำหรับทารกและเด็กเล็ก และให้หมายความรวมถึงอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

“นมดัดแปลงสำหรับทารก” หมายความว่า อาหารที่ผลิตขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของนมจากสัตว์ ให้มีองค์ประกอบของสารอาหารที่เหมาะสมเพื่อใช้เลี้ยงทารกตั้งแต่แรกเกิดจนถึงสิบสองเดือน

“นมดัดแปลงสูตรต่อเนื่องสำหรับทารกและเด็กเล็ก” หมายความว่า อาหารที่ผลิตขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของส่วนประกอบของนมจากสัตว์ ให้มีองค์ประกอบของสารอาหารที่เหมาะสมเพื่อใช้เลี้ยงทารกที่มีอายุตั้งแต่หกเดือนถึงสิบสองเดือน หรือเด็กที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี

“นมสูตรต่อเนื่องสำหรับเด็กเล็ก” หมายความว่า อาหารที่ผลิตขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของส่วนประกอบของนมจากสัตว์ ที่ใช้เลี้ยงเด็กที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี และได้ทำการส่งเสริมการตลาดให้เชื่อมโยงกับนมดัดแปลงสำหรับทารก หรือนมดัดแปลงสูตรต่อเนื่องสำหรับทารกและเด็กเล็ก

“อาหารเสริมสำหรับทารก” หมายความว่า อาหารที่ใช้เสริมคุณค่าอาหารและสร้างความคุ้นเคยในการกินอาหารทั่วไปให้แก่ทารกที่มีอายุตั้งแต่หกเดือนถึงสิบสองเดือน

“อาหารทางการแพทย์” หมายความว่า อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ ผลิตขึ้นสำหรับทารกและเด็กเล็ก โดยมีกรรมวิธี สูตร หรือส่วนประกอบเฉพาะ เพื่อใช้ตามความต้องการพิเศษอันเนื่องมาจากสภาวะ

ทางชีวภาพ หรือสรีระวิทยา หรือความเจ็บป่วย หรือความผิดปกติของ ร่างกายโดยมีลักษณะ รูปร่าง หรือชนิด และปริมาณของส่วนประกอบแตกต่างกันไปจากอาหารชนิดเดียวกันที่ใช้โดยปกติอย่างเห็นได้ชัด

“ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง” หมายความว่า ภาชนะบรรจุนม ขวดนม หัวนมยางสำหรับขวดนม ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ชื่อหรือสัญลักษณ์เดียวกับอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ เครื่องหมาย หรือข้อความใดๆ ที่แสดงไว้ที่ผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อ ที่ติดหรือใส่ร่วมกับภาชนะบรรจุผลิตภัณฑ์

“ผลิตภัณฑ์” หมายความว่า อาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปูจ แต่งและหมายความรวมถึงแบ่งบรรจุด้วย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งผลิตภัณฑ์เข้ามาในราชอาณาจักร

“จำหน่าย” หมายความว่า ขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายด้วย

“การส่งเสริมการตลาด” หมายความว่า การกระทำกิจกรรมในรูปแบบใดๆ ที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อขายผลิตภัณฑ์ หรือสร้างภาพลักษณ์ไม่ว่าโดยการโฆษณา การให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์ การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดงสินค้า การจัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษ การขายตรง และการตลาดแบบตรง หรือวิธีการอื่นใดอันมีลักษณะคล้ายคลึงกัน

“การโฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีการใดๆ ให้บุคคลเห็น ได้ยิน หรือทราบ ข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“การให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์” หมายความว่า การสื่อสารข้อความที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ หรือ การกระทำใดๆ ให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ เสียง แสง เครื่องหมาย หรือวิธีการอื่นใดที่ทำให้บุคคล สามารถเข้าใจความหมายได้

“การประชาสัมพันธ์” หมายความว่า วิธีการ และกิจกรรมใดๆ ที่มีเป้าหมายเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด แก่หญิงตั้งครรภ์ แม่และสมาชิกในครอบครัว บุคลากร วิชาชีพทางการแพทย์และวิชาชีพทางการแพทย์ และบุคลากรสาธารณสุข รวมทั้งประชาชนทั่วไป

“การเผยแพร่ข่าวสาร” หมายความว่า กระบวนการให้บริการข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างการรับรู้ ในสินค้าและผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว เพื่อให้อยู่ในความสนใจและติดตาม จากสื่อจนเป็นที่ประจักษ์

“การส่งเสริมการขาย” หมายความว่า การใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือ ทางอ้อมเพื่อกระตุ้น ชักจูง ให้ซื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์

“การแสดงสินค้า” หมายความว่า การจัดแสดงหรือจัดวางผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ โน้มน้าวให้เกิดการซื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์

“การจัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษ” หมายความว่า การให้เงิน หรือสิ่งของใดๆ ต่อผู้จัดกิจกรรมพิเศษ เช่น กิจกรรมการแข่งขันกีฬา การจัดนิทรรศการศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมบันเทิง กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมสาธารณกุศล หรือกิจกรรมที่มีเป้าหมายเข้าถึงสาธารณชน เป็นต้น เพื่อเผยแพร่ ภาพลักษณ์ของผู้ผลิต ภาพลักษณ์ตราสินค้า หรือเพื่อใช้เป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์องค์กรและตราสินค้า ผ่านสื่อมวลชน ในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดและประชาชนในวงกว้าง รวมถึงเป้าหมายเชิงธุรกิจ การค้าของผู้ให้การสนับสนุนด้วย

“การขายตรง” หมายความว่า การส่งเสริมการตลาดสินค้าหรือบริการในลักษณะของการนำเสนอขายต่อผู้บริโภคโดยตรง ณ ที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ทำงานของผู้บริโภค หรือของผู้อื่น หรือสถานที่อื่นที่มีใช้สถานที่ประกอบการค้าเป็นปกติธุระโดยผ่านตัวแทนขายตรง หรือผู้จำหน่ายอิสระชั้นเดียวหรือหลายชั้น

“การตลาดแบบตรง” หมายความว่า การทำการตลาดสินค้าหรือบริการในลักษณะของการสื่อสารข้อมูล เพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการโดยตรงต่อผู้บริโภค ซึ่งอยู่ห่างโดยระยะทางและมุ่งหวังให้ผู้บริโภคแต่ละราย ตอบกลับเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงนั้น

“ตัวอย่างผลิตภัณฑ์” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่แจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่า

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ระบบบริการสุขภาพ” หมายความว่า ระบบบริการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การตรวจวินิจฉัยและบำบัดสภาวะความเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสมรรถภาพของหญิงตั้งครรภ์ มารดา ทารก และเด็กเล็ก ทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อม

“หน่วยบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข” หมายความว่า สถาบัน หน่วยงาน องค์กรของรัฐและเอกชน องค์กรวิชาชีพแพทย์และสาธารณสุข หรือผู้ให้บริการเอกชน ที่ทำหน้าที่ให้บริการทางการแพทย์ สาธารณสุข หรือให้ความรู้ด้านสุขภาพ และให้หมายความรวมถึง สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานดูแลเด็ก หรือสถานที่อื่น ๆ ที่ให้การดูแลทารก

“องค์กรวิชาชีพแพทย์และสาธารณสุข” หมายความว่า องค์กรวิชาชีพแพทย์และสาธารณสุข ที่จัดตั้งขึ้นตามที่บัญญัติไว้ตามกฎหมายวิชาชีพ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้กำกับดูแลมาตรฐานการทำงานและจริยธรรม ของผู้ประกอบการวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุข และให้หมายความรวมถึง สมาคม และมูลนิธิด้วย

“บุคลากรวิชาชีพทางการแพทย์และวิชาชีพทางการแพทย์พยาบาล” หมายความว่า บุคคลที่ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์และวิชาชีพทางการแพทย์พยาบาล ที่ปฏิบัติงานในหน่วยบริการทุกแห่ง ทั้งภาครัฐ เอกชน รวมทั้งคลินิก

“บุคลากรสาธารณสุข” หมายความว่า บุคคลทุกสายงานอาชีพที่ทำงานในระบบบริการสุขภาพทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับค่าตอบแทน รวมถึงอาสาสมัครที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนด้วย และหมายความรวมถึงบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการแม่และเด็กด้วย

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง และประกาศกระทรวงเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง” มีชื่อย่อว่าคณะกรรมการ คสทท.ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ กรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติด้านการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๒) ผู้แทนองค์กรเอกชนจำนวนสามคนซึ่งคัดเลือกกันเองจากองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหากำไรและดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านอนามัยแม่และเด็ก ด้านสิทธิเด็ก ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ ทั้งนี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหกคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการสื่อสารการตลาด ด้านยุติธรรม ด้านกุมารเวชกรรม ด้านการพยาบาล ด้านสาธารณสุขและด้านกฎหมาย

(๔) ให้อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการตามมาตรา ๕ (๒) และ (๓) ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นข้าราชการการเมืองผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้บริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๕) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกหรือไม่เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจการที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ส่วนได้ส่วนเสียดังกล่าวให้หมายรวมถึง เงินเดือน ค่าตอบแทน การให้การสนับสนุนใดๆ ทั้งที่เป็นเงินและไม่ใช้ตัวเงินก็ได้

มาตรา ๗ กรรมการตามมาตรา ๕ (๒) และ (๓) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่งให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวันในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระกรรมการตามมาตรา ๕ (๒) และ (๓) ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๕ (๒) และ (๓) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง เว้นแต่ วาระของกรรมการจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันและในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๙ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๕ (๒) และ (๓) ในระหว่างที่กรรมการตามมาตรา ๕ (๒) และ (๓) ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา ให้กรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบและให้ที่ประชุมพิจารณาว่ากรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุมและมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงข้างมากและกรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะอนุกรรมการ คณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

คณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามวรรคหนึ่งอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการเฉพาะเรื่องมอบหมาย

การประชุมของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ในการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารก และเด็กเล็กและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอต่อรัฐมนตรี

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบที่เป็นอิสระจากธุรกิจของผลิตภัณฑ์ ในการเฝ้าระวังการส่งเสริมการตลาดของอาหารทารกและเด็กเล็กและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

(๓) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและคำสั่งให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ ร่วมมือ และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องในการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๒ คณะกรรมการอาจขอให้กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ นิติบุคคลหรือบุคคลใดๆ เสนอรายละเอียดทางวิชาการ สถิติ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือความเห็นได้ตามที่เห็นสมควร

หมวด ๒

**การควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก
และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง**

มาตรา ๑๔ ห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย กระทำการด้วยตัวเองหรือตัวแทน เกี่ยวกับนมดัดแปลงสำหรับทารก นมดัดแปลงสูตรต่อเนื่องสำหรับทารกและเด็กเล็ก และนมสูตรต่อเนื่องสำหรับเด็กเล็ก โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) การโฆษณา

(๒) การจำหน่ายหรือการส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์โดยแจกคูปองลดราคา ให้ราคาถูกหรือส่วนลดเฉพาะคราว ขायพวง ให้รางวัล ของขวัญ หรือสิ่งอื่นใดเพื่อจูงใจให้ซื้อผลิตภัณฑ์

(๓) การแจกตัวอย่างผลิตภัณฑ์ เว้นแต่เพื่อการศึกษาวิจัย โดยบุคลากรวิชาชีพทางการแพทย์ และวิชาชีพทางการแพทย์พยาบาล

(๔) การบริจาคผลิตภัณฑ์ เว้นแต่อาหารทางการแพทย์ นมผงสำหรับทารกในสถานสงเคราะห์ หรือสังคมสงเคราะห์ของหน่วยบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อใช้สำหรับทารกและเด็กกำพร้า ทารก และเด็กถูกทอดทิ้ง ทารกที่ไม่สามารถกินนมแม่ได้ หรือทารกที่มารดาไม่สามารถให้นมบุตรได้ตามข้อกำหนดขององค์การอนามัยโลกและองค์การวิชาชีพทางการแพทย์

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการบริจาคผลิตภัณฑ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศ

(๕) การให้สิ่งของ หรือสิ่งอื่นใดที่มีชื่อ ตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์อื่นใดที่เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ปรากฏอยู่แก่หญิงตั้งครรภ์ แม่หรือสมาชิกในครอบครัวที่มีทารกและเด็กเล็กไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

(๖) การสนับสนุนการจัดประชุม สัมมนา กิจกรรม การประกวด การให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ หรือวิธีการอื่นใดที่มีการติดต่อกับหญิงตั้งครรภ์ แม่หรือสมาชิกในครอบครัวของทารกและเด็กเล็กไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้ แนะนำให้ใช้ผลิตภัณฑ์ หรือเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์

(๗) การให้สิ่งของ การจัดหาอุปกรณ์หรือบริการที่มีชื่อ ตรา หรือสัญลักษณ์อื่นใดที่เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ปรากฏอยู่ ให้แก่หน่วยงานและระบบบริการสุขภาพ

(๘) การให้หรือเสนอให้ของขวัญ เงิน สิ่งจูงใจหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคลากรวิชาชีพทางการแพทย์และวิชาชีพทางการแพทย์พยาบาล หรือบุคลากรสาธารณสุขหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องสุขภาพแม่และเด็ก

(๙) การจัดประชุมอบรม สัมมนาด้านวิชาการเกี่ยวกับอาหารทารกและเด็กเล็ก เว้นแต่ให้การสนับสนุนทุนในการจัดประชุม อบรม สัมมนาด้านวิชาการเกี่ยวกับอาหารทารกและเด็กเล็กให้กับองค์กรวิชาชีพแพทย์และสาธารณสุข และต้องแจ้งรายละเอียดการสนับสนุนต่อกรมอนามัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๐) การกระทำอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ ห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย กระทำการส่งเสริมการตลาดอาหารเสริม สำหรับทารก แก่หญิงตั้งครรภ์ แม่ หรือสมาชิกในครอบครัวที่มีทารกอายุตั้งแต่แรกเกิดถึงหกเดือน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔

หมวด ๓

การให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์และฉลาก

มาตรา ๑๖ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือตัวแทน ต้องให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์แก่บุคลากรวิชาชีพทางการแพทย์และวิชาชีพทางการพยาบาล รวมทั้งบุคลากรสาธารณสุข ตามความเป็นจริงและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๗ ห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือตัวแทน ให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์ในลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) แสดงคุณประโยชน์ คุณภาพ สรรพคุณ หรือคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์อันเป็นที่
- (๒) ปิดบัง อำพรางลักษณะ คุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณ
- (๓) โอ้อวดคุณประโยชน์ คุณภาพ สรรพคุณหรือคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์หรือวัตถุอันเป็นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์

(๔) ใช้ข้อความที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด บิดเบือนไปจากสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายการทางวิชาการ สถิติ หรือไม่ก็ตาม

(๕) รับรองหรือยกย่องคุณประโยชน์ของผลิตภัณฑ์โดยบุคคล คณะบุคคล หรือสถาบันใด ๆ เว้นแต่ กรณีที่มีหลักฐานทางวิชาการรับรองอย่างชัดเจน

(๖) สื่อความหมายเชิงเปรียบเทียบกับนมแม่ไม่ว่าในทางใดหรือภาษาใด

(๗) กระทำโดยฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลของผลิตภัณฑ์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ สิ่งของ สื่อ หรือเอกสารการให้ข้อมูลเกี่ยวกับนมดัดแปลงสำหรับทารก นมดัดแปลงสูตรต่อเนื่องสำหรับทารกและเด็กเล็กจะต้องปรากฏข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายต่อวันโดยประมาณในการใช้นมดัดแปลงสำหรับทารก นมดัดแปลงสูตรต่อเนื่องสำหรับทารกและเด็กเล็ก

(๒) ข้อควรระวังถึงอันตรายต่อสุขภาพจากการเตรียม หรือการใช้นมดัดแปลงสำหรับทารก นมดัดแปลงสูตรต่อเนื่องสำหรับทารกและเด็กเล็กอย่างไม่เหมาะสม

มาตรา ๑๙ การแสดงฉลากอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก นอกจากต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยอาหารแล้ว จะต้องแสดงข้อความที่เห็นได้ชัดเจนและปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องมีข้อความว่า “นมแม่ดีที่สุด”

(๒) ต้องไม่มีข้อมูลที่สื่อ หรือโน้มน้าวให้ใช้ผลิตภัณฑ์ในการเลี้ยงดูทารกและเด็กเล็ก หรือสื่อความหมายว่าการใช้ผลิตภัณฑ์นี้ถือว่าเป็นสิ่งที่พึงให้แก่ทารกและเด็กเล็ก หรือส่งผลดีต่อสุขภาพ การเจริญเติบโต และพัฒนาการของทารกและเด็กเล็ก

(๓) ต้องไม่ใช่ข้อมูลที่มีความหมายเชิงเปรียบเทียบกับนมแม่ไม่ว่าในทางใดหรือภาษาใด

(๔) ข้อกำหนดอื่นใด ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ การแสดงฉลากของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และจะต้องแสดงข้อความและปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) มีข้อความว่า “นมแม่ดีที่สุด”
- (๒) แสดงวิธีใช้ วิธีทำความสะอาด วิธีเก็บรักษา โดยจะมีภาพประกอบ หรือแสดงภาพประกอบคำบรรยายด้วยก็ได้
- (๓) การแสดงฉลาก ต้องเข้าใจง่ายและเห็นได้ชัดเจน
- (๔) ข้อปฏิบัติอื่นๆ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๔

ระบบบริการสุขภาพ

มาตรา ๒๑ ให้หน่วยบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการด้านอนามัยแม่และเด็กมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดการให้ความรู้แก่บุคลากรสาธารณสุขเพื่อให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ควบคุมการใช้ผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามข้อบ่งชี้ตามข้อกำหนดขององค์การอนามัยโลก และองค์การวิชาชีพแพทย์
- (๓) เฝ้าระวังการส่งเสริมการตลาดที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์
- (๔) ไม่แสดงสิ่งของ หรือสิ่งอื่นใดที่มีชื่อ ตรา หรือสัญลักษณ์อื่นใดที่เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ปรากฏอยู่
- (๕) การรับบริการสนับสนุนงบประมาณในการจัดอบรม ประชุม สัมมนาด้านวิชาการ จากผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือตัวแทน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรา ๑๔

มาตรา ๒๒ ให้บุคลากรวิชาชีพทางการแพทย์และวิชาชีพทางการแพทย์พยาบาลและบุคลากรสาธารณสุขมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำปรึกษา แนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รวมถึงการกระตุ้น ส่งเสริมและปกป้องการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และในกรณีที่ต้องใช้อาหารทารกและเด็กเล็กแทนนมแม่ ต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
- (๒) เมื่อพบเห็นการกระทำใดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้แจ้งต่อกรมอนามัย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๓ ห้ามบุคลากรวิชาชีพทางการแพทย์และวิชาชีพทางการแพทย์พยาบาล รวมทั้งบุคลากรสาธารณสุขกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) การรับสิ่งของ อุปกรณ์หรือบริการ ที่มีชื่อ ตรา หรือสัญลักษณ์อื่นใดที่เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ปรากฏอยู่จากผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย หรือบุคคลใดที่กระทำการแทนผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย
- (๒) การรับของขวัญ เงินสิ่งจูงใจหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย หรือบุคคลใดที่กระทำการแทนผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย
- (๓) การรับหรือการแจกตัวอย่างผลิตภัณฑ์ เว้นแต่ เป็นการรับหรือแจกตัวอย่างเพื่อการศึกษาวิจัย

(๔) การสาธิตการใช้ผลิตภัณฑ์ เว้นแต่ เป็นการสาธิตผลิตภัณฑ์เฉพาะแก่แม่และสมาชิกในครอบครัวที่มีทารกและเด็กเล็กที่มีเหตุผลและความจำเป็นทางการแพทย์ที่ต้องใช้ผลิตภัณฑ์เท่านั้น

หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใดๆ เพื่อตรวจสอบสิ่งของ สื่อ เอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ยึดหรืออายัดสิ่งของ สื่อ เอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) มีหนังสือเรียกให้บุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควรแก่กรณี

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ สิ่งของ สื่อ เอกสาร ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่ได้ยึดไว้ตามมาตรา ๒๔ ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบและผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข

ในกรณีที่ปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าสิ่งของ สื่อ เอกสารใดที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติของพระราชบัญญัติ ไม่ว่าจะมิได้กระทำความผิดหรือไม่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายสิ่งของสื่อเอกสาร ดังกล่าวเสียได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๘ ให้อธิบดีกรมอนามัยหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจลงโทษทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ในการสั่งลงโทษทางปกครอง ผู้มีอำนาจลงโทษจะลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด และมีอำนาจสั่งให้กระทำหรืองดเว้นกระทำการใด เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมหรือเพื่อป้องกันมิให้เกิดการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ซ้ำอีกได้

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษทางปกครองและการกำหนดโทษทางปกครองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และถ้าผู้ถูกลงโทษทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ เมื่อพบว่าบุคลากรวิชาชีพทางการแพทย์และวิชาชีพทางการแพทย์พยาบาล และบุคลากรสาธารณสุขกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ ให้กรมอนามัย ส่งเรื่องให้สภาวิชาชีพของผู้นั้นพิจารณาดำเนินการตามหลักเกณฑ์ของสภาวิชาชีพ

มาตรา ๓๐ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) (๖) ต้องระวางโทษปรับทางปกครอง ตั้งแต่หนึ่งแสนบาท แต่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๔ (๗) (๘) มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่ห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ (๔) (๙) ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่สองหมื่นบาท แต่ไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๓๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี